

Tots els fills

Alberto Ramos

alberto.ramos@gmail.com

abril 2016

Una sala de reunions. Un HOME i una DONA joves, asseguts a banda i banda d'una taula.

HOME: "Listen to me. Barack, listen to me." Això li vaig dir: "Barack, escolta'm. El que hauries de fer és legalitzar el matrimoni homosexual." I saps què em va dir? "Interessant. Ho inclourem a l'agenda." *(Pausa.)* "Interessant. Ho inclourem a l'agenda."

DONA: Increïble.

HOME: Increïble, però cert. Cent per cent cert. Per això t'ho dic. Si fos mentida no t'ho diria. Un periodista no pot faltar a la veritat.

DONA: Ho sé. Sé que és cert. Hem estat investigant.

HOME: Ja. *(Pausa.)* Un moment. Com...? No ho va publicar cap mitjà. Són una colla d'envejosos. No suporten que el president dels Estats Units inclogui a l'agenda els suggeriments d'un periodista de la competència.

DONA: Tenim les nostres fonts.

HOME: És clar.

DONA: Havíem d'investigar.

HOME: Ho entenc. No li podeu donar aquesta feina a qualsevol.

DONA: Tu no ets qualsevol.

HOME: No, no ho sóc.

DONA: Tu ets un crac.

HOME: Gràcies.

DONA: És la veritat. Ets el millor periodista que ha passat per aquesta casa des de... des que hi va treballar el teu pare. *(Pausa.)* Ets el millor. Però la feina que t'oferim també és la millor. És la millor feina que et podem oferir, tot i no ser millor que la que tenies als Estats Units.

HOME: Ja, bé...

DONA: Perdona si sóc directa, però... Per què has tornat? Estaves al cim de la teva carrera. Eres l'enveja de tots els periodistes de Washington DC. Et dirigies al puto

POTUS pel seu nom de pila. Al puto President Of The United States! Per què ho has deixat? Què... què t'ha fet tornar a Barcelona?

HOME: El meu pare.

DONA: El teu pare?

HOME: El meu pare està fotut. Li queda poc... No, no ho sé. Potser encara li queden anys. Però està molt fotut, i vull estar al seu costat. Tant si són mesos com si són anys.

DONA: L'edat no perdona.

HOME: No...

DONA: Quants anys té?

HOME: Demà en fa 73.

DONA: No en són tants. Em pensava que...

HOME: No, però està molt cascat. Les guerres li han passat factura.

DONA: Sí, les guerres. El teu pare no se'n va perdre cap.

HOME: Cap ni una. Allà on hi havia una guerra, allà era ell. Em sembla un miracle que no li caigués cap bomba al damunt.

DONA: Un miracle. *(Pausa.)* Creus en els miracles?

HOME: Eh...? Era una manera de parlar.

DONA: Ja.

La DONA es mira uns papers que té sobre la taula.

DONA: Al currículum dius que vas començar la teva carrera en un diari gratuït.

HOME: Sí. Va ser l'any 2002.

DONA: No en fa tant, d'això.

HOME: No, en fa... Si som a l'any...

DONA: 2014.

HOME: Sí, llavors en fa...

DONA: Dotze anys.

HOME: És clar. La veritat és que he tingut molta sort. Qui m'ho havia de dir, el 2002, que acabaria a la Casa Blanca donant-li consells al president dels Estats Units.

DONA: Bé, no tot ha estat qüestió de sort.

HOME: Què vols dir?

DONA: Que el talent també hi ha tingut alguna cosa a veure.

HOME: Ah, sí. Gràcies.

DONA: Què hi feies?

HOME: ...?

DONA: Al diari gratuït. Què feies l'any 2002 al diari gratuït?

HOME: Cosetes. Feia cosetes. Vaig començar abaix de tot. A mi ningú no m'ha regalat res. La gent es pensa que per ser un fill de... del meu pare... Però no. Jo vaig començar abaix de tot. Jo vaig començar sent l'últim mico de la redacció.

DONA: I feies...

HOME: Cosetes, ja t'ho he dit. *(Pausa.)* Notes breus, efemèrides...

DONA: Però això va ser més tard, no? A finals del 2003, oi?

HOME: Pot ser.

DONA: Què va ser el primer de tot? Quina va ser la primera feina que vas tenir al diari?

HOME: El primer de tot? Ja ho sabeu, no? Ho sabeu tot.

DONA: ...

HOME: Durant poc més d'un any vaig portar una secció. Era una secció que ningú no volia fer, i me la van encolomar a mi.

DONA: I aquesta secció era...

HOME: L'horòscop.

DONA: L'horòscop.

HOME: Sí. L'horòscop.

La DONA agafa un retall de diari. L'HOME es comença a posar nerviós.

DONA: *(Llegeix.)* "Aries. No dejes que vuelvan a ti ideas pesimistas o personas que estuvieron en tu pasado. Lo mejor que puedes hacer es vivir el presente, porque te va a dar muchas satisfacciones." *(Pausa.)* "Tauro. Trabaja para tu propio"

HOME: No... no entenc què...

DONA: *(El fa callar amb un gest. Continua llegint.)* "Tauro. Trabaja para tu propio provecho y no dejes que los demás presuman de conseguirlo gracias a tu

esfuerzo. Todos los hijos..." *(Pausa.)* "Todos los hijos de puta de este signo serán acuchillados."

Silenci.

HOME: Va ser un hacker.

DONA: Un hacker?

HOME: Un hacker. Un pirata informàtic. Un pirata informàtic va sabotejar l'horòscop.

Jo mai... Jo no... Et juro que jo no vaig escriure això.

DONA: Al segle passat eren els follets de la redacció, ara són els pirates informàtics.

HOME: Els pirates existeixen.

DONA: I els follets no?

HOME: ...?

DONA: No creus en els follets?

HOME: No. És clar que no.

DONA: I en l'horòscop? Creus en l'horòscop?

Silenci.

DONA: Abans has dit que un periodista no pot faltar a la veritat. *(Pausa.)* Va ser un pirata?

Silenci.

HOME: Vaig ser jo. Jo vaig escriure això. Jo vaig escriure "Todos los hijos de puta de este signo serán acuchillados". Per què ho vaig fer? No ho sé. Només sé que ho vaig fer.

La DONA l'observa fixament. No diu res.

L'HOME s'aixeca.

DONA: Què fas?

HOME: L'entrevista s'ha acabat, no?

DONA: No.

HOME: Em pensava que...

DONA: L'entrevista s'acabarà quan jo digui que s'ha acabat.

L'HOME torna a seure.

Silenci.

DONA: Jo també els odio.

HOME: ...?

DONA: Jo també odio els taure.

HOME: Jo no... Jo no odio els taure.

DONA: Pierce Brosnan. A mi m'agradava Pierce Brosnan. No em perdia cap capítol de *Remington Steele*. N'havia vist les cinc temporades senceres, i somiava amb ser Laura Holt. No vull dir que somiava amb ser detectiu i resoldre casos irresolubles. No, vull dir que somiava amb ser *ella* i resoldre la tensió sexual. Somiava que resolíem, que ell i jo resolíem la tensió sexual d'una puta vegada. Moltes vegades. A totes hores. A tot arreu. (*Pausa.*) L'any 2002, Pierce Brosnan va venir a Espanya per rodar una pel·lícula de James Bond. A Cadis. Jo llavors estava treballant a la secció de cinema d'un diari, i vaig pregar perquè m'enviessin a Cadis. Volia conèixer Pierce Brosnan. I van estar-hi a punt. Van estar a punt d'enviar-m'hi, però en l'últim moment hi va anar el Paco. El Paco treballava a esports, però era fan de Halle Berry, que també sortia a *Muere otro día*. Així és com es deia la pel·lícula. I el fill de puta del meu cap va decidir a l'últim moment que hi aniria el Paco. Que el Paco d'esports, un paio que es pensa que *El acorazado Potemkin* és un futbolista albanokosovar, aniria a Cadis per cobrir el rodatge d'una pel·lícula. (*Pausa.*) Allò va ser massa. Massa. Quan m'ho van dir, saps què vaig fer? Vaig deixar la feina i me n'hi vaig anar pel meu compte. Fent autoestop. Un cop a Cadis, no va ser difícil esbrinar on parava Pierce Brosnan: només havia de seguir els paparazzis. I saps què va passar? Que érem amb els paparazzis apostats al davant d'un restaurant quan el Pierce va sortir. De sobte es va quedar parat, enmig de totes les càmeres. Jo era l'única que no duia càmera.

Suposo que per això em va mirar a mi. Em va mirar als ulls. Pierce Brosnan em va mirar als ulls i va posar cara de fàstic. Es devia pensar que jo era un d'ells, un paparazzi, però el cas és que només em va mirar a mi. Em va mirar a mi i... i...

HOME: I...?

DONA: Pierce Brosnan és taure.

Silenci.

DONA: Deies que demà és l'aniversari del teu pare, oi?

HOME: Sí, demà.

DONA: Llavors, el teu pare és taure.

Pausa.

HOME: Què vols dir, amb això?

DONA: *(El mira fixament.)* Tu... Tu no ets feliç.

HOME: ...?

DONA: No ets feliç. Tot ho has fet per satisfer el teu pare. Vas estudiar Periodisme per satisfer-lo. Has estat corresponsal als Estats Units per satisfer-lo. I ara has tornat per satisfer-lo. Però tu mai no has volgut ser periodista.

HOME: No, jo sí...

DONA: Tu no. Tu no vols ser periodista.

HOME: Sí que ho vull! L'entrevista...

DONA: L'entrevista no és per fer de periodista.

HOME: ...?

DONA: L'entrevista és per fer l'horòscop.

Silenci.

HOME: No m'agrada l'horòscop.

DONA: T'agrada. Sempre t'ha agradat.

HOME: L'odio. L'odio profundament.

DONA: Redactar l'horòscop és el que més t'agrada. És la teva verdadera vocació. El que passa és que t'ho negues... T'ho negaves a tu mateix perquè sabies que el teu pare no ho aprovava. I tenies raó: el teu pare no ho aprovava. I no ho aprovarà mai. *(Pausa.)* El teu pare no ho aprovarà mai.

La DONA treu un ganivet i el posa damunt la taula.
Silenci.

DONA: Això no ho faig per tu. Ho faig pel país. Ho faig per la humanitat. Perquè ets un perill. No pots anar a l'Obama, o al Mas, amb aquests suggeriments. Ara és el matrimoni homosexual, però un altre dia pot ser... què sé jo, una visita oficial a Cuba. I no pots. No li pots dir al president que se'n vagi a Cuba.

HOME: A qui? Al Mas?

DONA: A l'Obama! No pots. Tu no ets ningú per dir als presidents com han de fer la seva feina. Potser t'escolten. I potser et diuen que inclouran la teva proposta a l'agenda. Però, saps què? T'ho diuen perquè els agrades. Fins i tot a mi, m'agrades!

HOME: Ho sabia!

L'HOME es repenja damunt la taula i li fa un petó als llavis. La DONA se'l treu de sobre.

DONA: La diferència entre els presidents i jo és que ells no s'han adonat que el teu carisma és una façana. *(Pausa.)* En el fons no ets més que un babau. Això és el que ets: un idiota que es deixa entabanar per l'astrologia. *(Pausa.)* Però si comences a donar idees als presidents, abans o després et faran cas. Perquè tens carisma. Ets un idiota, però tens carisma. I primer inclouen els teus suggeriments a l'agenda, i un dia potser estan avorrits i comencen a fullejar-la, a rellegir les ximpleries que hi han anat apuntant, i de sobte ensopeguen amb aquella proposta estúpida que els va fer un periodista idiota que creu en l'astrologia i les ciències ocultes. *(Pausa.)* L'any passat, l'expresident del Castelló va assaltar una pitonissa perquè li tornés els diners que li havia pagat per un

conjur d'amor. Ho sabies?

HOME: No...

DONA: El conjur no havia funcionat, i aquest individu va irrompre amb tres persones més a casa de la pitonissa per robar-li 160.000 euros. I això ho va fer un senyor que havia estat president d'un club de futbol. *(Pausa.)* És un exemple del que passa quan els poderosos es deixen assessorar per il·luminats de l'ocultisme. Per aquesta raó t'has d'allunyar dels presidents. Fes-me cas. El món no necessita un altre Rasputín.

HOME: No. No entenc...

DONA: No ho entens perquè ets idiota. *(Pausa. La DONA li ofereix el ganivet.)* Has de matar el teu pare.

HOME: No... No... No puc.

DONA: I tant que pots. L'has de matar. Has de matar el taure. Com Teseu al laberint de Creta. És l'única manera d'alliberar-te. Mata el taure, i seràs lliure.

L'HOME no aparta la vista del ganivet.

DONA: Agafa'l. Agafa'l i mata el taure.

Finalment, l'HOME allarga la mà per agafar el ganivet. Abans, però, es queda mirant els papers.

DONA: Que passa res?

HOME: No... És una ximpleria. *(Somriu.)* El currículum. Ara veig que em vaig oblidar de posar la data de naixement.

DONA: Eh...? Ah, no et preocupis. Ja t'he dit que hem estat investigant.

HOME: És veritat, m'ho has dit abans. *(Pausa.)* Llavors, ja deveu saber que el meu aniversari va ser la setmana passada.

DONA: Sí...? No m'hi havia fixat. Però no sé què té a veure amb...

La DONA no acaba la frase.

HOME: Exacte. *(Pausa.)* Jo també sóc taure.

L'HOME, ara sí, agafa el ganivet. Amb decisió.

Se'l clava al ventre. O ho fa veure. De fet, salta a la vista que està actuant: sobretot en el moment que es deixa caure de la cadira i agonitza a càmera lenta, com en una pel·lícula nefasta.

Al final, l'HOME queda estès a terra. Immòbil.

Silenci.

HOME: No sou els únics que heu estat investigant.

DONA: ...?

L'HOME s'incorpora.

HOME: He estat investigant, i sé que ets verge.

DONA: No, jo no/

HOME: El teu signe del zodíac és verge.

L'HOME es posa dempeus.

HOME: Encara recordo el meu primer horòscop, l'any 2002. Era la meua estrena en un diari, i se'm va quedar gravada. Recordo el que vaig escriure per al signe de verge. Me'n recordo com si l'acabés d'escriure: "Hoy es un buen día para emprender nuevas aventuras. Deja el trabajo. Haz autoestop. Conoce a tu ídolo. Resuelve la tensión sexual."

DONA: ...

HOME: Mai m'hauria arribat a imaginar que algú s'ho prendria al peu de la lletra. Perdona que t'ho digui, però s'ha de ser idiota.

Fosc.